

pas la pas prin teatre

Rătăcirea printre detalii

AR FI FOST O MARE IUBIRE
de Ion Băleşu ● Teatrul Giuleşti
● Regia : Tudor Mărăscu ● Distribuţia : Olga Bucătaru şi Mihail Stan.

Mai mult bine intenţionată decît inspi-rată montarea, la Teatrul Giuleşti, a pie-sei lui Ion Băleşu, **Ar fi fost o mare iu-bire**. Versiunea scenică pare a pleca de la ideea că viaţa care ne înconjoară e plină de mici (mici?) drame ca aceea conturată de textul dramatic, dar pe care — poate tocmai pentru că ne sînt prea la îndemînă, — nu le observăm. Ideea, justificată, se traduce prin construirea u-nei imagini bazate pe observaţie de de-taliu : a gesturilor, a atitudinilor, a ticu-

Cite o singură imagine scenică pentru Femeia (Olga Bucătaru) şi Bărbatul (Mihail Stan)

rilor de comportament ş.a.m.d. Detaliile acestea, chiar dacă exacte, nu-şi cîştigă însă relevanţă, semnificaţie autentică, rămîind ceea ce sînt simple detalii. Ca să nu mai vorbim de faptul că ne îndeamnă să fim circotaşi şi să remarcăm că eroii nu intră în cameră numai pe uşă, ci şi ...prin perete (imaginar, desigur, dar la atîta observaţie a amănuntului concret, orice nu se aşază perfect pe „fe-lia de viaţă“ distonează).

A mai intenţionat regia, înţelegem — şi, de asemenea, e justificat — să realizeze un spectacol „de actori“. Şi aici, însă, lucrurile merg pînă la jumătate. Identita-tea pe care o conferă Olga Bucătaru şi Mi-hail Stan personajelor încredinţate repre-zintă o imagine posibilă dar... una. Una singură, de la început pînă la sfîrşit. Femeia — fiinţă modestă ce ascunde mari rezerve, neapreciate, de sensibili-tate, confruntată cu un moment de imen-să durere, suportată cu discreţie : Bărba-tul — burlac cu gesturi stîngace dar gîn-duri şi sentimente înaripate. În text, eroii trăiesc o experienţă deosebită dar scen-ic nimic nu se pierde, nimic nu se cîştigă (dar nici nu se transformă, cum stiam noi de la şcoală).

Din nou, multe detalii, repetarea ace-lo-raşi gesturi (sacoşele, ochelarii etc.) dar şi ratarea, prin insistenţă exagerată, a unor soluţii bune. Un posibil exemplu : Femeia, cu o ceaşcă de cafea în mînă, nu realizează că bratul întins de bărbat re-prezintă o invitaţie la dans şi, gospodină cu reflexe bine întipărite, văzînd o mînă îndreptată spre ea, cedează, cu promp-titudine, ceasca. Exact ca observaţie, bine găsit ca soluţie scenică dar stăruinţa asupra momentului îi anulează calităţile. E doar un exemplu, dintre multele, foar-te multele la îndemînă.

Cristina DUMITRESCU

Experiment şi eroare

ARCA BUNEI SPERANŢE de I.D. Sirbu ● Teatrul Naţional din Craiova ● Regia : Aureliu Manea ● Cu : Ion Colan, Smaragda Olteanu, Remus Mărgineanu, Valeriu Dogaru, Valentin Mihail, Mirela Cloabă, Theodor Marinescu.

Nu ştim dacă autorul montării în pre-mieră absolută a piesei **Arca bunei spe-ranţe** citise, în 1970, celebrul studiu al lui J. L. Styan „Comedia neagră. Evolu-ţia comediei tragice moderne“ (apărut, de altfel, în 1962) ; tot astfel, comenta-